

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 26 sierpnia 2013 r.

Poz. 4774

WYROK NR SYGN. AKT IV SA/WR 129/13 WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 14 maja 2013 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący
Sędziowie

Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków
Sędzia NSA Tadeusz Kuczyński (spr.)
Sędzia NSA Jolanta Sikorska

Protokolant

Jolanta Pocijowska

po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 14 maja 2013 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Powiatu Lubańskiego

z dnia 29 listopada 2012 r. nr XXXII/203/2012

w przedmiocie zmiany uchwały nr XLVII/254/2009 Rady Powiatu Lubańskiego z dnia 26 listopada 2009 r.

w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych

- I. stwierdza nieważność uchwały Rady Powiatu Lubańskiego z dnia 29 listopada 2012 r. nr XXXII/203/2012 w przedmiocie zmiany uchwały nr XLVII/254/2009 Rady Powiatu Lubańskiego z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych;**
- II. zasądza od Powiatu Lubańskiego na rzecz Wojewody Dolnośląskiego kwotę 240 (słownie: dwieście czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Uzasadnienie

Rada Powiatu Lubańskiego, działając na podstawie art. 4 ust. 1 pkt 2 i art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) oraz art. 94 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271 ze zm.), dalej: ustawa, podjęła w dniu 29 listopada 2012 r. uchwałę nr XXXII/203/2012 zmieniającą uchwałę nr XLVII/254/2009 Rady Powiatu Lubańskiego z dnia 26 listopada 2009 r. w sprawie ustalenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych.

Na powyższą uchwałę skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu złożył Wojewoda Dolnośląski domagając się stwierdzenia jej nieważności z powodu istotnego naruszenia art. 94 ust. 1 i ust. 2 ustawy oraz art. 7 Konstytucji RP.

Wojewoda Dolnośląski podniósł, że ustawodawca mocą art. 94 ust. 2 ustawy postanowił, że rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych na danym terenie określa, w drodze uchwały, rada powiatu, po zasięgnięciu opinii wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin z terenu powiatu i samorządu aptekarskiego. Rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych, zgodnie z art. 94 ust. 1 ustawy, powinien być dostosowany do potrzeb ludności i zapewniać dostępność świadczeń również w porze nocnej, w niedzielę, święta i inne dni wolne od pracy.

Rada, podejmując omawianą uchwałę, dyżury poszczególnych aptek ujęła w formie tabeli stanowiącej załącznik do uchwały. Z jej analizy jednakże wynika, że nie wyznaczyła dyżurów aptek w porze nocnej, poza dyżurem w poniedziałek, czwartek i piątek jednej apteki w mieście Olszyna. Nie ustaliła także dyżurów w soboty, niedziele i święta, odsyłając jedynie w zakresie dwóch ostatnich do grafiku dyżurów. Ponadto, nie wyznaczyła dyżurów w „inne dni wolne od pracy”. Rada nie określiła zatem rozkładu pracy aptek w Powiecie Lubańskim w porze nocnej, w niedzielę, święta i inne dni wolne od pracy.

W ocenie organu nadzoru Rada Powiatu Lubańskiego, działając na podstawie art. 94 ust. 2 ustawy i uchwalając rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych na terenie Powiatu, zobowiązana była do kompleksowego wypełnienia delegacji ustawowej. Określając rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych, a tym samym harmonogram dyżurów tych aptek w poszczególnych dniach, winna była określić go nie tylko od poniedziałku do piątku, ale także uwzględnić rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych w porze nocnej, w niedzielę, święta i inne dni wolne od pracy.

W związku z powyższym, w trakcie postępowania nadzorczego, Wojewoda Dolnośląski wystąpił do Przewodniczącego Rady Powiatu Lubańskiego z prośbą o wyjaśnienie tej kwestii oraz kwestii ustalenia dyżurów „zgodnie z ustalonym grafikiem”.

W odpowiedzi Przewodniczący Rady wyjaśnił, że przyjęty rozkład godzin aptek jest dostosowany do potrzeb ludności i zapewnia dostępność świadczonych usług w porze nocnej, w niedzielę, święta i dni wolne od pracy. Sformułowanie „pełni dyżur zgodnie z ustalonym grafikiem” ma związek z tym, że kierownicy aptek ustalają dyżury aptek ogólnodostępnych na okres maksymalnie jednego miesiąca, co wynika z możliwości kadrowych i wzięcia pod uwagę przyczyn losowych. Ponadto zapewnił, że informacja o dyżurach jest zamieszczona na stronie internetowej Starostwa Powiatowego oraz w witrynach wszystkich aptek.

Jak dalej podał organ nadzoru, w wyroku z dnia 9 grudnia 2011 r., sygn. akt II GSK 1338/10 Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że z redakcji art. 94 ust. 1 ustawy wynika, iż rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych powinien „być dostosowany do potrzeb ludności” oraz „zapewniać dostępność świadczeń również w porze nocnej, w niedzielę, święta i inne dni wolne od pracy”. W orzecznictwie sądów administracyjnych wyrażany jest pogląd, że rozkład godzin pracy powinien zarówno być dostosowany do bieżących, codziennych potrzeb ludności jak i nie może pomijać sytuacji nadzwyczajnych, których częstotliwości występowania nie sposób przewidzieć. Wspomniany rozkład powinien uwzględniać przypadki szczególne, niezwiązane bezpośrednio z zaspokajaniem zwykłych, codziennych potrzeb w zakresie zaopatrzenia w leki, w tym zapewniać jak najlepszą dostępność świadczeń aptecznych w porze nocnej, w niedzielę, święta i inne dni wolne od pracy, gdy nie funkcjonują ogólnodostępne apteki (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 3 października 2006 r., sygn. akt III SA/Wr 185/06, wyrok WSA w Kielcach z dnia 30 września 2008 r., sygn. akt II SA/Ke 388/08, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 9 września 2010 r., sygn. akt III SA/Gd 254/10, wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 2011 r., sygn. akt IV SA/Wr 342/10 – Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, www.orzeczenia.nsa.gov.pl).

Nie można przyjąć za ustalenie pracy w godzinach nocnych sytuacji, gdy jedna apteka w mieście Olszyna pełni taki dyżur w poniedziałek, czwartek i piątek. Trudno, zdaniem organu nadzoru, uznać za umożliwienie lokalnej społeczności korzystania z aptek w sytuacji nadzwyczajnej, gdy we wtorki i środy nie działa żadna apteka w powiecie po godzinie 20:00, a w soboty po godzinie 15:00. Przy czym, w poniedziałki, czwartki

i środy w porze nocnej można skorzystać tylko z jednej apteki, która nie jest położona w centralnej miejscowości powiatu. Ponadto, uchwała całkowicie pominęła „inne dni wolne od pracy”.

Przy ustaleniach czasu pracy w niedzielę i święta Rada odesłała do grafiku sporządzanego przez kierowników aptek na „okres maksymalnie jednego miesiąca, co wynika z możliwości kadrowych i wzięcia pod uwagę przyczyn losowych”. Zdaniem Wojewody Dolnośląskiego, Rada nie może jednak scedować na kierowników aptek kompetencji do decydowania o dyżurach aptek. Ustawodawca „nakładając na apteki ogólnodostępne, będące placówkami ochrony zdrowia publicznego, obowiązek świadczenia usług farmaceutycznych przez uprawnione osoby (farmaceutów) (...) nie uzależnił wykonywania tych obowiązków od indywidualnych warunków funkcjonowania danej placówki, czy też liczby zatrudnionych w niej pracowników. Zobowiązał natomiast kierownika apteki ogólnodostępnej do takiej organizacji pracy w aptece (art. 88 ust. 1 w związku z ust. 5 Prawa farmaceutycznego), by ta placówka ochrony zdrowia publicznego mogła wykonywać usługi farmaceutyczne, o których mowa w art. 86 ust. 2 Prawa farmaceutycznego.” (por. wyrok NSA z dnia 9 grudnia 2011 r., sygn. akt II GSK 1338/10, publ. Lex nr 1151642). Możliwości kadrowe aptek nie uzasadniają przekazania im prawa do ustalania grafiku dyżurów w niedzielę i święta.

Tym samym, w ocenie organu nadzoru, Rada naruszyła nie tylko art. 94 ust. 1 i 2 ustawy ale także art. 7 Konstytucji RP poprzez nieuprawnioną subdelegację części przyznanej jej kompetencji na przedsiębiorców prowadzących apteki. Ze wskazanej kompetencji wynika bowiem obowiązek rady powiatu kompleksowego uregulowania rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych, prowadzących działalność na danym terenie. Oznacza to, że rada powiatu jest zobligowana do ustalenia w uchwale godzin pracy konkretnych aptek ogólnodostępnych na danym terenie oraz do ustalenia harmonogramu ich dyżurów.

Ponadto, w opinii organu nadzoru organ uchwałodawczy naruszył § 119 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908). Zgodnie z tymi przepisami na podstawie jednego upoważnienia ustawowego powinno się podjąć jedną uchwałę, która w wyczerpujący sposób ureguje sprawy przekazane do uregulowania w upoważnieniu.

Mając na uwadze zarówno fakt, że Rada nie zrealizowała w całości upoważnienia zawartego w art. 94 ust. 2 w związku z ust. 1 ustawy i przekazała kierownikom aptek kompetencję do określenia rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych w niedzielę, święta i inne dni wolne od pracy, w przekonaniu Wojewody Dolnośląskiego, zasadny jest wniosek o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości.

W odpowiedzi na skargę pełnomocnik Powiatu Lubańskiego wniosła o jej oddalenie. Podkreśliła, że zarzut Wojewody Dolnośląskiego jest chybiony. Ustawodawca w art. 94 ust. 2 ustawy nałożył na Radę Powiatu obowiązek podjęcia uchwały w sprawie rozkładu godzin pracy aptek ogólnodostępnych po zasięgnięciu opinii wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin z terenu powiatu i samorządu aptekarskiego. Obowiązek zasięgnięcia opinii wynika z faktu, że to wójtowie gmin, burmistrzowie, prezydenci miast są najbliższymi swych społeczności i najlepiej wiedzą jakie potrzeby mają ich mieszkańcy. Rada Powiatu podjęła zaskarżoną uchwałę zgodnie z treścią tych opinii. Uwzględniła również uwarunkowania działalności samych aptek. W opinii Izby Aptekarskiej, kierownicy aptek nie są w stanie planować rozkładów dyżurów na dłużej niż najbliższy miesiąc. Nie mogą przewidzieć w dłuższym okresie zdarzeń losowych, w tym chorób personelu i trudności kadrowych w związku z ewentualną rezygnacją farmaceuty z zatrudnienia. Z kolei, na rynku pracy jest niewielu specjalistów z tak specyficznymi i wymagającymi dużej wiedzy kwalifikacjami. Dlatego w takiej sytuacji kierownik apteki ma kłopot z uzupełnieniem kadrowym. W przypadku niedoboru personelu mógłby nie podać grafikowi dyżurów ustalonymu w sztywnej formie przez Radę Powiatu. Tym samym, kierownik apteki nie zaspokoiłby potrzeb ludności mieszkającej w pobliżu apteki. Zapis „pełni dyżur zgodnie z ustalonym grafikiem” ma umożliwić elastyczność pracy, bieżące dostosowanie grafiku dyżurów do potrzeb mieszkańców z uwzględnieniem możliwości samych aptek.

Pełnomocnik Powiatu Lubańskiego za nietrafny uznała również zarzut naruszenia art. 7 Konstytucji RP. Rada Powiatu bezspornie działała na podstawie przepisów prawa, tj. art. 4 ust. 1 pkt 2 oraz art. 12 pkt 11 ustawy o samorządzie powiatowym oraz art. 94 ust. 1 i 2 ustawy. Wojewoda Dolnośląski w uzasadnieniu skargi nie wskazał, która czynność podjęta w zaskarżonej uchwale stanowiłaby przekroczenie prawnych kompetencji Rady Powiatu. Chybiony jest także zarzut subdelegacji, ponieważ kierownicy aptek nie podejmowali żadnych decyzji kształtujących stan prawny jakiegokolwiek podmiotu. Rada Powiatu nie przekazała więc przedsiębiorcom swych kompetencji. Jedynie uwzględniła ich opinię, która została przekazana Radzie przez Dolnośląską Okręgową Izbę Aptekarską. Czynienie więc zarzutu z faktu, że przed podjęciem uchwały wzięto pod uwagę opinie, potrzeby oraz możliwości wszystkich zainteresowanych podmiotów, które objęte są uregulowaniami zaskarżonej uchwały nie jest słuszne. Stanowi raczej dowód na staranność jej działania.

Dolnośląska Okręgowa Izba Aptekarska jest podmiotem, od którego Rada Powiatu Lubańskiego zobowiązana była uzyskać opinię w trybie art. 106 § 1 k.p.a. Obowiązek zasięgnięcia takiej opinii potwierdzają sądy administracyjne. Z kolei, uwzględnienie w pewnym zakresie opinii podmiotu, którego uchwała dotyczy nie stanowi naruszenia prawa. Nie oznacza przenoszenia kompetencji na inne podmioty, a więc nie narusza art. 7 Konstytucji RP, a w pełni realizuje wymogi art. 94 ust 1 i 2 ustawy.

W kwestii natomiast zarzutu naruszenia § 119 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” pełnomocnik Powiatu stwierdziła, że na podstawie jednego upoważnienia wydano jedną uchwałę. Uchwała ta uregulowała sprawy określone w przepisie prawa. Rada Powiatu nie nakładała na żaden podmiot objęty uregulowaniami uchwały obowiązku, z którego obiektywnie nie można się wywiązać. W przeciwnym razie oznaczałoby to tworzenie fikcyjnego prawa, do którego farmaceuci nie byłiby w stanie się zastosować.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Na podstawie art. 1 § 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. nr 153, poz. 1269 ze zm.), sąd administracyjny sprawuje wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej. Według art. 1 § 2 powołanej ustawy, kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

W myśl art. 147 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270), dalej p.p.s.a., Sąd uwzględniając skargę na uchwałę lub akt, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 5 i 6, stwierdza nieważność tej uchwały lub aktu w całości lub w części albo stwierdza, że zostały wydane z naruszeniem prawa, jeżeli przepis szczególny wyłącza stwierdzenie ich nieważności.

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1592 ze zm.) uchwała organu powiatu sprzeczna z prawem jest nieważna. Podstawą stwierdzenia takiego faktu jest uznanie, że doszło do istotnego naruszenia prawa. Według bowiem ust. 4 powołanego wyżej artykułu – w przypadku nieistotnego naruszenia prawa organ nadzoru nie stwierdza nieważności uchwały ograniczając się do wskazania, iż uchwałę wydano z naruszeniem prawa.

Do istotnych wad uchwały, skutkujących stwierdzeniem jej nieważności, zalicza się naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję organów samorządu do podejmowania uchwał, naruszenie podstawy prawnej podjętej uchwały, naruszenie przepisów prawa ustrojowego oraz prawa materialnego poprzez wadliwą ich interpretację oraz przepisów regulujących procedury podejmowania uchwał (Z. Kmiecik, M. Stahl, Akty nadzoru nad działalnością samorządu terytorialnego, Samorząd terytorialny 2001/1-2, s. 102).

W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Realizując kompetencję organ musi uwzględniać treść normy ustawowej. Odstąpienie od tej zasady z reguły stanowi istotne naruszenie prawa. Zarówno w doktrynie, jak również w orzecznictwie, ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji. Ponadto należy podkreślić, że normy kompetencyjne (upoważniające) powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny.

Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał w swoim orzecznictwie, że każdy wypadek niewłaściwej realizacji upoważnienia ustawowego stanowi jednocześnie naruszenie zawartych w Konstytucji przepisów, które określają tryb i warunki wydawania aktów podustawowych (zob. m.in. wyroki TK: z dnia 5 listopada 2001 r., U 1/01, OTK 2001, nr 8, poz. 247; z dnia 30 stycznia 2006 r., SK 39/04, OTK-A 2006, nr 1, poz. 7; z dnia 22 lipca 2008 r., K 24/07, OTK-A 2008, nr 6, poz. 110).

Pominięcie przez radę gminy, powiatu obligatoryjnych elementów regulacji, określonej normą prawną, skutkuje brakiem pełnej realizacji dyspozycji upoważnienia ustawowego i ma istotny wpływ na ocenę zgodności z prawem uchwały. Wskazane zaniechanie prawodawcze polega na nie wyczerpaniu delegacji ustawowej, a więc na nie uregulowaniu w danym akcie prawa miejscowego wszystkich kwestii powierzonych w upoważnieniu ustawowym prawodawcy lokalnemu. Taki stan rzeczy bez wątpienia dowodzi sprzeczności uchwały z prawem, albowiem jest to beczynność polegająca bądź na niepodjęciu aktu prawodawczego, gdy obowiązek jego wydania przewiduje przepis prawa lub sprowadzająca się do sytuacji, gdy akt prawodawczy nie zawiera wszystkich elementów nakazanych przepisami prawa. Tego rodzaju zaniechania bez wątpienia stanowią istotne naruszenie prawa.

Przeprowadzona przez Sąd kontrola zaskarżonej uchwały wykazała, że jest ona niezgodna z obowiązującym prawem, przy czym waga stwierdzonego naruszenia prawa materialnego ma charakter istotny, co przesądziło o konieczności stwierdzenia nieważności tego aktu.

Podkreślenia wymaga, że w podstawie prawnej zaskarżonej uchwały Rada powołała m.in. art. 94 ust. 1 i ust. 2 ustawy. Zgodnie z ust. 1 tego artykułu rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych powinien być dostosowany do potrzeb ludności i zapewniać dostępność świadczeń również w porze nocnej, w niedziele, święta i inne dni wolne od pracy. Stosownie zaś do jego ust. 2 rozkład godzin pracy aptek ogólnodostępnych na danym terenie określa, w drodze uchwały, rada powiatu, po zasięgnięciu opinii wójtów (burmistrzów, prezydentów miast) gmin z terenu powiatu i samorządu aptekarskiego.

Zgodzić należy się zatem z organem nadzoru, który powołując się w tej mierze na ugruntowane już orzecznictwo sądów administracyjnych twierdzi, że z powyższego wynika, iż każdy mieszkaniec powiatu winien mieć zapewnioną dostępność do świadczeń realizowanych przez apteki ogólnodostępne także w nocy i dni wolne od pracy. Taki zapis ustawy jest konsekwencją roli jaką ustawodawca przypisał aptekom jako placówkom ochrony zdrowia publicznego (art. 86 ust. 1 ustawy). Rację ma więc Wojewoda Dolnośląski wskazując, że analiza przepisów zaskarżonej uchwały prowadzi do wniosku, że nie ustalono dyżurów aptek w porze nocnej, gdyż nie można uznać za ustalenie pracy w godzinach nocnych sytuacji, gdy jedna apteka w mieście Olszyna pełni taki dyżur w poniedziałek, czwartek i piątek. W istocie trudno uznać za umożliwienie lokalnej społeczności korzystania z aptek w sytuacji nadzwyczajnej, gdy we wtorki i środy nie działa żadna apteka w powiecie po godzinie 20:00, a w soboty po godzinie 15:00. Ponadto, nie zostały ustalone dyżury w soboty, niedziele i święta. Uchwała całkowicie pominęła „inne dni wolne od pracy”.

A przecież nie budzi wątpliwości, że zapewnienie dostępu do świadczeń farmaceutycznych w porze nocnej i w dni wolne od pracy stanowi realizację ważnego interesu publicznego jakim jest ochrona zdrowia i życia obywateli. Mogą zdarzać się sytuacje, w których od nabycia lekarstwa zależy zdrowie człowieka, także wówczas, gdy apteki nie funkcjonują według standardowego rozkładu godzin pracy. Norma kompetencyjna zawarta w ust. 2 art. 94 ustawy wyraźnie zobowiązuje Radę do określenia rozkładu godzin pracy aptek nie tylko od poniedziałku do piątku ale i w porze nocnej, w niedziele, święta i inne dni wolne od pracy. Nie zawierając w uchwale kompleksowej regulacji tej kwestii Rada nie zrealizowała właściwie powierzonej jej kompetencji.

Kompleksowej realizacji wyżej powołanej delegacji ustawowej nie stanowi bowiem odesłanie w tym zakresie do „grafiku dyżurów”, który jak wyjaśnił Przewodniczący Rady w toku postępowania nadzorczego, ustalany jest przez kierowników aptek i to na okres maksymalnie jednego miesiąca z uwagi na możliwości kadrowe oraz ewentualne przyczyny losowe. Tym bardziej, że ustawodawca nie uzależnił wykonywania przez aptekę ogólnodostępną realizacji zadań określonych w art. 86 ust. 2 ustawy, od indywidualnych i konkretnych warunków, w jakich dana placówka funkcjonuje. Pełnienie dyżurów nocnych i podczas dni wolnych od pracy wchodzi w zakres ustawowych zadań aptek ogólnodostępnych i do kierownika apteki należy takie zorganizowanie pracy, aby placówka ten obowiązek mogła realizować. Tego rodzaju działanie organu uchwałodawczego stanowi natomiast niedopuszczalne przekazanie kompetencji w tym względzie innemu, nieupoważnionemu podmiotowi.

Podsumowując należy stwierdzić, że wskazane wady analizowanej uchwały, w szczególności brak określonych unormowań zastrzeżonych przez ustawodawcę do uregulowania w akcie prawa miejscowego co jest równoznaczne z niewypełnieniem przyznanej kompetencji oraz wykonanie upoważnienia ustawowego w sposób prowadzący do modyfikacji przepisów bezwzględnie obowiązujących, mieszczą się w kategoriach działań istotnie naruszających prawo, co musiało skutkować stwierdzeniem nieważności całej uchwały.

W tej sytuacji argumentacja zawarta w odpowiedzi na skargę nie znajduje żadnego uzasadnienia.

Dodać jeszcze należy, że Wojewoda Dolnośląski słusznie podniósł, że z uwagi na brak kompleksowego uregulowania kwestii przekazanych do ustanowienia w upoważnieniu, zaskarżona uchwała narusza również przepis § 119 ust. 1 w związku z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”. Nie ulega wątpliwości, że z przepisu § 119 powołanego rozporządzenia wynika nakaz dokładnego zrealizowania wspomnianego upoważnienia. W ramach prowadzonego postępowania zostało bezspornie wykazane, że temu nakazowi organ uchwałodawczy uchybił.

Z tych przyczyn, na podstawie art. 147 p.p.s.a., Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku.

Orzeczenie w pkt II sentencji wyroku znajduje uzasadnienie w art. 200 p.p.s.a.